

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/115/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010773
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117010773.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného G. X., v konaní o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného a o sťažnosti družky odsúdeného Y. T. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 29.05.2017, sp. zn. 15PP/59/2017, na neverejnóm zasadnutí konanom dňa 31.08.2017 takto

rozhodol:

I. Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného G. X., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

II. Podľa § 193 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku sa sťažnosť družky odsúdeného G. X., Y. T., bytom M. T. č. XX, X. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písmena b/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného G. X. o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/7/2014 zo dňa 23.01.2014, právoplatným dňa 23.01.2014 v trvaní 3 (tri) roky podmienenečne s určením skúšobnej doby probačného dohľadu v trvaní 5 (päť) rokov a o výkone ktorého rozhodol Okresný súd Bratislava V uznesením sp. zn. 2T/7/2014 zo dňa 21.07.2015, právoplatným dňa 21.07.2015 so zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmienenečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že odsúdenému bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/7/2014 zo dňa 23.1.2014 uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon bol podmienenečne odložený s určením skúšobnej doby probačného dohľadu v trvaní 5 rokov. Odsúdený však v skúšobnej dobe nebol schopný viesť riadny život, dopustil sa protiprávneho konania a preto bolo rozhodnuté o nariadení výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť bol okresný súd toho názoru, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné dosiahnuť len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmienenečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Okresný súd tiež prihliadol na to, že odsúdený podľa hodnotenia ústavu len čiastočne preukázal splnenie podmienok na podmienenečné prepustenie. Je preto potrebné, aby výkon trestu odňatia slobody dostatočne splnil u odsúdeného zákonom sledovaný účel prevýchovy a resocializácie, pričom podmienenečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú však bližšie písomne nezdôvodnil.

Proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť aj družka odsúdeného Y. T.. Družka odsúdeného v sťažnosti uviedla, že s odsúdeným G. X. v minulosti žila v spoločnej domácnosti na ubytovni. V súčasnosti už žije vo svojom byte, v ktorom bude žiť odsúdený G. X. aj po svojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. S odsúdeným G. X. je v pravidelnom telefonickom a písomnom kontakte a o tom, že odsúdenému zamietli žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa dozvedela telefonicky od jeho otca. Ďalej uviedla, že odsúdený G. X. je slušný človek, svoju trestnú činnosť oľutoval, a po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jej bude pomáhať s výchovou jej maloletých detí. V závere svojej sťažnosti uviedla, že žiada, aby odvolací súd odsúdeného G. X. podmienené prepustil z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná a sťažnosť družky odsúdeného je podaná neoprávnenou osobou.

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že odsúdený si vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 2T/7/2014 sp. zn. 0T/110/2015 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, Trestného zákona vo výmere troch rokov podmienené s určením skúšobnej doby probačného dohľadu v trvaní 5 (päť) rokov a o výkone ktorého rozhodol Okresný súd Bratislava V uznesením sp. zn. 2T/7/2014 zo dňa 21.07.2015, právoplatným dňa 21.07.2015 so zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

Odsúdenému lehota na podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona uplynula dňa 08.09.2015 a predpokladaný koniec trestu má mať dňa 03.05.2018.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 19.05.2017 vyplýva, že odsúdený sa v tomto ústave nachádza od 13.10.2015. Odsúdený bol do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou premiestnený dňa 13.10.2015. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu v predchádzajúcom ústave bolo na požadovanej úrovni a bolo kladne hodnotené. V súčasnosti je správanie odsúdeného takisto na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Ústavný poriadok a interné normy dodržiava. Doposiaľ bol jedenkrát disciplinárne odmenený dňa 11.5.2017 pochvalou za plnenie si pracovných povinností. Disciplinárne potrestaný nebol. Počas výkonu trestu odňatia slobody neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Odsúdený je pracovne zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Euroobuv, kde podáva priemerné výkony. Podľa potreby a určenia sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích priestorov ústavu. U odsúdeného je aplikovaná protialkoholická osveta a je motivovaný k trvalej abstinencii. Odsúdený sa však vyjadroval, že alkohol mu chýba a v pití alkoholu bude pokračovať aj po prepustení z výkonu trestu. Odsúdený preto plní stanovené ciele programu zaobchádzania iba čiastočne. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania nepriaznivá z dôvodu absencie vzdelania a zamestnania u odsúdeného, nedostatku finančných prostriedkov, závislosti od drog a alkoholu a psychiatrickej liečby v minulosti. Na základe vyššie uvedených skutočností riaditeľ ústavu konštatoval, že u odsúdeného sú čiastočne splnené podmienky na podmienené prepustenie a preto odsúdeného odporučil podmienené prepustiť s probačným dohľadom.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že oľutoval skutky, ktoré spáchal a myslí si, že sa už napravil.

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že v hodnotení odsúdeného neprišlo k žiadnym zmenám, záver hodnotenia zostáva nezmenený.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje nevyhovieť návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd z predloženého odpisu registra trestov zistil, že odsúdený bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, Trestného zákona.

Podľa § 66 ods. 1 písmeno b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonal.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálnu podmienku pre účely podmieničného prepustenia a to v podobe výkonu polovice uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd však z obsahu spisového materiálu zistil, že u odsúdeného nie sú splnené všetky podmienky pre jeho podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako ich vyžaduje ustanovenie § 66 odsek 1 písmeno b) / Trestného zákona.

Odsúdený plnením svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody síce preukázal určité polepšenie o čom svedčí jeho v celku pozitívne hodnotenie riaditeľom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou avšak vzhľadom na jeho osobu doterajší spôsob života najmä na s poukazom na jeho trestnú minulosť nemožno predpokladať jeho pozitívne správanie sa v budúcnosti. Krajský súd sa však stotožnil s názorom okresného súdu, že u odsúdeného však nie je splnená druhá materiálna podmienka, a to podmienka očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život a to vzhľadom na závislosť odsúdeného od alkoholu a jeho vyjadrenie, že alkohol mu chýba a v pití alkoholu by pokračoval aj po prepustení z výkonu trestu. Krajský súd zároveň poukazuje aj na ten fakt, že odsúdenému už bola daná možnosť, aby viedol riadny život, a aby mu výkon trestu nebol nariadený, nakoľko bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/7/2014 zo dňa 23.1.2014 odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky podmienične s určením skúšobnej doby probačného dohľadu v trvaní 5 rokov. Odsúdený však v skúšobnej dobe nebol schopný viesť riadny život, dopustil sa protiprávneho konania, (ktoré spočívalo v tom, že porušil súdom uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov), a preto bolo rozhodnuté o nariadení výkonu trestu odňatia slobody. Za takýchto okolností krajský súd nemá záruku, že odsúdený bude po podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život.

Nie je obligatórnou povinnosťou súdu prepustiť odsúdeného na slobodu len z dôvodu, že počas výkonu trestu odňatia slobody svojím správaním preukazoval polepšenie, nakoľko pri hodnotení okolností je potrebné vychádzať striktnie z vyššie citovaného ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona. V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a s poukazom na uvedené skutočnosti, krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade nebolo možné odsúdeného podmienične prepustiť.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam krajský súd nezistil žiadny dôvod na zmenu rozhodnutia okresného súdu a preto sťažnosť odsúdeného G. X. ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, zamietol.

Podľa § 186 ods. 1 Trestného poriadku ak neustanovuje zákon niečo iné, môže sťažnosť podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, na ktorý ju zákon oprávňuje; proti uzneseniu súdu môže podať sťažnosť aj prokurátor, a to aj v prospech obvineného. V prospech mladistvého obvineného môžu podať sťažnosť, a to aj proti jeho vôli, zákonný zástupca, obhajca, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately; lehota na podanie opravného prostriedku im plynie samostatne.

Podľa 415 ods. 1 Trestného poriadku o podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmieničné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Z vyššie u vedených ustanovení jednoznačne vyplýva okruh oprávnených osôb na podanie sťažnosti voči uzneseniu, ktorým súd rozhoduje návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného v zmysle ktorých sťažnosť môže podať iba odsúdený, prokurátor a v prípade, že návrh na podmienené prepustenie bol podaný riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva alebo záujmovým združením občanov tak sťažnosť môže podať aj riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia, resp. záujmové združenie občanov. Družka odsúdeného však nie je osobou oprávnenou na podanie návrhu na prepustenie odsúdeného z výkon trestu odňatia slobody a z toho dôvodu preto v zmysle § 193 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku krajský súd sťažnosť družky odsúdeného Y. T. zamietol ako sťažnosť podanú neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.